

23 Απριλίου, 1991

{ΠΙΚΗΣ, Δ/στής}

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΑΓΚΟΥΛΛΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 996/89).

-
- 5 Δεδικασμένο — Αρχή του δεδικασμένου — Τυγχάνει εφαρμογής τηρουμένων των αναγκαίων αναλογιών οι οποίες κατοπτρίζουν τις ιδιομορφίες και τις συνέπειες, βάσει του Συντάγματος και του διοικητικού δικαίου, των αποφάσεων του αναθεωρητικού δικαστηρίου — Οι διάδικοι καλούνται να προβάλουν ισχυρισμούς αντίθετους με ευρήματα του Δικαστηρίου σε προηγούμενη υπόθεση, δεσμευόμενοι, όπως και η Διοίκηση γενικότερα, όχι μόνο από το αποτέλεσμα της απόφασης αλλά και από τη θετική κρίση της νομικής υπόστασης των επίδικων θεμάτων.
- 10 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Σύσταση του αρμόδιου τμήματος — Παράγοντας ιδιαίτερης σημασίας στον καθορισμό της αξίας των υποψηφίων και εύλογα μπορεί να κριθεί ότι αντισταθμίζει την κατοχή του πρόσθετου προσόντος.
- 15 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Αξία — Η βαθμολογία στις υπηρεσιακές εκθέσεις αποτελεί σημαντικό δείκτη της αξίας των υποψηφίων που μπορεί εύλογα να οδηγήσει στην κρίση ότι αντισταθμίζει την κατοχή του πρόσθετου προσόντος.
- 20 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Άρθρο 33 του Ν. 10/69 όπως τροποποιήθηκε — Η αρχαιότητα είναι ένας από τους τρεις παράγοντες καθορισμού των διεκδικήσεων των υποψηφίων για προαγωγή και αποτελεί ένα από τα ουσιώδη κριτήρια για την ανεύρεση των καταλληλοτέρων.

Με την προσφυγή αυτή προσβλήθηκε η απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας με την οποία διορίστηκαν στη θέση του

Βοηθού Διευθυντή Μέσης Εκπαίδευσης τα ενδιαφερόμενα μέρη
αντί των αιτητών.

Οι αιτητές αμφισβήτησαν την εγκυρότητα των προπαρασκευαστικών πράξεων αφενός και εφετέρου προέβαλαν (α) πλάνη της Επιτροπής σε σχέση με το ισχύον, κατά τον κρίσιμο χρόνο, σχέδιο υπηρεσίας και (β) παράλειψη επαρκούς αιτιολόγησης της μη επιλογής τους λόγω του πρόσθετου προσόντος το οποίο κατείχαν, και/ή την αντιφατικότητα των λόγων για τη μη επιλογή τους.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή ως προς τους Γιαγκουλλή, Κναή, Σέργη και Σάββα και ακυρώνοντας την προαγωγή του Άρη Σκορδή, αποφάνθηκε ότι:

(1) Οι αιτητές κωλύονται στην προσβολή των ισχυρισμών αμφισβήτησης της εγκυρότητας των προπαρασκευαστικών πράξεων ενόψει του δεδικασμένου του θέματος το οποίο προκύπτει από την απόφαση στην Αναθεωρητική Έφεση 525 η οποία αποτελεί τον προηγούμενο σταθμό της μακράς δικαστικής προϊστορίας της αυτής υπόθεσης. Η αρχή του δεδικασμένου (res judicata) τυγχάνει εφαρμογής και στο πεδίο του διοικητικού δικαίου. Η δέσμευση από το δεδικασμένο απόφασης δεν πηγάζει μόνο από το αποτέλεσμα αλλά επεκτείνεται και στη λύση των συγκεκριμένων επίδικων θεμάτων (issue estoppel). Από το δεδικασμένο δεν δεσμεύονται μόνο η Διοίκηση αλλά και ο διάδικος όταν καταφεύγει στο δικαστήριο για την προσβολή της απόφασης που προκύπτει κατά την επανεξέταση του θέματος. Αυτά επιβάλλονται και για λόγους ευνομίας (κράτος δικαίου). Τα ευρήματα του δικαστηρίου στην Α.Ε. 525 ήταν καθοριστικά για την έμβαση της προσφυγής των αιτητών και δεσμεύονται από αυτά. Επομένως κωλύονται να προβάλουν ισχυρισμούς αντίθετους με τα ευρήματα του Δικαστηρίου ως προς τα πρωτογενή γεγονότα του στοιχειοθετούν το υπόβαθρο της απόφασης.

(2) Ο ισχυρισμός περί πλάνης της Επιτροπής αναφορικά με το σχέδιο υπηρεσίας είναι ανεδαφικός ενόψει του περιεχομένου της επιστολής του Προέδρου της Επιτροπής στο Γενικό Εισαγγελέα και της απουσίας οποιουδήποτε στοιχείου που να κλονίζει το τεκμήριο της νομιμότητας.

(3) Ο ισχυρισμός για την έλλειψη ή την ανεπάρκεια ειδικής αιτιολόγησης δεν ευσταθεί. Παρέχονται εκτενείς λόγοι για την επιλογή των ενδιαφερομένων μερών και ειδικοί λόγοι για την μη επιλογή των αιτητών σε σχέση, με τα ενδιαφερόμενα μέρη. Η αιτιολογία συγκεκριμένα στηρίζεται στο ότι η ύπαρξη σύστασης του αρμόδιου τμήματος, η υπέρτερη βαθμολογία και η υπεροχή σε αρχαιότητα αποτελούν όλοι παράγοντες που μπορεί να κριθεί ότι αντισταθμίζουν την κατοχή του πρόσθετου προσόντος, η δε αρχαιότητα συγκεκριμένα αποτελεί και βάση του νόμου (άρθρο 35 του Ν. 10/69 όπως τροποποιήθηκε) ένα από τα ουσιώδη κριτήρια για την ανεύρεση των καταλληλοτέρων για προαγωγή υποψηφίων.

(4) Ακυρώνεται ειδικά η προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους Άρη Σχορδή και γίνεται δεκτή ειδικά ως προς τούτο η προσφυγή των αιτητών Τιμοθέου και Σωτηροπούλου διότι οι αιτητές αυτοί ήταν αρχαιότεροι στην Υπηρεσία από το ενδιαφερόμενο αυτό μέρος ενώ τα αντικειμενικά δεδομένα των τριών υποψηφίων, σε σχέση με την αξία τους, δεν παρουσιάζουν οποιαδήποτε ουσιώδη διαφορά. Συνεπώς δεν αιτιολογείται βάσιμα η επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους κατά προτίμηση των δύο αιτητών οι οποίοι κατείχαν το πρόσθετο προσόν.

10 *Η προσφυγή απορρίπτεται μερικώς χωρίς έξοδα.*

Υποθέσεις στις οποίες γίνεται αναφορά:

Demetriades and Others v. The Republic (1983) 3 C.L.R. 842.

Georghiou and Others v. Republic (1985) 3 C.L.R. 2105.

15 *Republic v. Georghiades (1972) 3 C.L.R. 594.*

Γεωργίου και άλλοι ν. Δημοκρατίας (Α.Ε. 525 ημερ. 16.6.89).

Republic v. Safirides (1985) 3 C.L.R. 163.

Pieris v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1054.

Προσφυγή.

20 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας να διορίσει τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Βοηθού Διευθυντή Μέσης Εκπαίδευσης αντί των αιτητών.

Α.Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές.

25 *Λ. Κουρσουμπά (Κα.), Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.*

Κ. Χρυσοστομίδης, για το ενδιαφερόμενο μέρος 1.

Α. Παπαφιλίππου, για το ενδιαφερόμενο μέρος 9.

30 *Α. Παναγιώτου, για το ενδιαφερόμενο μέρος 14.*

Α. Σοφοκλέους, για το ενδιαφερόμενο μέρος 17.

Cur. adv.vult.

Ο Δικαστής κ. Πικής ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΠΙΚΗΣ, Δ: Τα επίδικα θέματα της προσφυγής έχουν μακρά προϊστορία η οποία άρχισε το 1981. Το χρόνο εκείνο προκηρύχθηκαν 76 θέσεις Βοηθού Διευθυντή Μέσης Εκπαίδευσης. Οι αιτητές ήταν μεταξύ των προσοντούχων υποψηφίων για την πλήρωση των θέσεων, αλλά δεν επελέγησαν, γεγονός που τους οδήγησε στην αμφισβήτηση των διενεργηθέντων διορισμών. Το δικαστήριο ακύρωσε πρωτόδικα το διορισμό 60 ενδιαφερόμενων μερών (*Demetriades and Others v. The Republic*).*

Μετά την ακυρωτική απόφαση επανεξετάστηκε η πλήρωση των 60 κενών θέσεων στις 19/12/83. Η Ε.Ε.Υ. επανεδιόρισε τα 60 ενδιαφερόμενα μέρη, γεγονός που οδήγησε στην άσκηση δεύτερης προσφυγής εκ μέρους των αιτητών με την οποία προσβλήθηκε ο διορισμός 35 των επιλεγέντων. Το Ανώτατο Δικαστήριο επικύρωσε το διορισμό 34 και ακύρωσε το διορισμό του 35ου ενδιαφερόμενου μέρους (*Georghiou and Others v. Republic*).**

Εναντίον του μέρους της απόφασης του δικαστηρίου, με το οποίο επικυρώθηκε ο διορισμός των 34 ενδιαφερόμενων μερών, ασκήθηκε έφεση από τους αιτητές (Α.Ε. 525). Δεν υποβλήθηκε όμως έφεση εναντίον του ακυρωτικού μέρους της απόφασης με το οποίο ακυρώθηκε ο διορισμός του ενδιαφερόμενου μέρους Μιχαήλ Σοφοκλέους. Ενόψει αυτής της πραγματικότητας, η Ε.Ε.Υ. επανεξέτασε την πλήρωση της 35ης θέσης και διόρισε τρίτο πρόσωπο. Η αναθεωρητική έφεση έχει ως λόγο την επανεξέταση των επίδικων θεμάτων της προσφυγής υπό την αίρεση και περιορισμό της ειδοποίησης με την οποία προσδιορίζονται τα επίδικα θέματα της έφεσης***. Συνεπώς, ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου, στην άσκηση της δευτεροβάθμιας αναθεωρητικής δικαιοδοσίας του, τέθηκε προς εξέταση μόνο η εγκυρότητα της επικυρωτικής απόφασης για το

* (1983) 3 C.L.R. 842.

** (1985) 3 C.L.R. 2105.

*** (βλ. μεταξύ άλλων, *Republic v. Georghiades* (1972) 3 C.L.R. 594).

διορισμό των 34 ενδιαφερόμενων μερών. Εναντίον του διορισμού του τρίτου προσώπου το οποίο διορίστηκε κατά την επανεξέταση στη θέση του Μιχαήλ Σοφοκλέους, δεν ασκήθηκε προσφυγή και ο διορισμός του δεν τέθηκε υπό αμφισβήτηση. Με την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου (*Γεωργίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας*)* ακυρώθηκε ο διορισμός από τα 34 ενδιαφερόμενα μέρη στην έφεση. Το γεγονός ότι μνημονεύεται στην απόφαση και η ακύρωση του διορισμού του Μιχαήλ Σοφοκλέους, δε μετέβαλε τα επίδικα θέματα της έφεσης τα οποία είχαν προσδιοριστεί με την ειδοποίηση της έφεσης. Ούτε ο Μιχαήλ Σοφοκλέους, ούτε το τρίτο πρόσωπο που διορίστηκε κατά την επανεξέταση, ήταν διάδικοι στην έφεση. Η αναφορά στην απόφαση του Εφετείου στην ακύρωση του διορισμού του κ. Σοφοκλέους, συνιστά επανάληψη του γεγονότος της ακύρωσης του διορισμού του από το πρωτόδικο δικαστήριο.

Επιβάλλεται η ανάλυση των λόγων της ακύρωσης των διορισμών των 17 ενδιαφερόμενων μερών σε συνάρτηση με τους λόγους αμφισβήτησης της εγκυρότητας της προαγωγής τους, ώστε να προσδιοριστεί το πλαίσιο μέσα στο οποίο έπρεπε να αναληφθεί η επανεξέταση.

Η απόφαση ακυρώθηκε για ένα και μοναδικό λόγο, την παράλειψη του διορίζοντος σώματος να αιτιολογήσει ειδικά την επιλογή των ενδιαφερόμενων μερών έναντι των αιτητών οι οποίοι κατείχαν το προβλεπόμενο από το σχέδιο υπηρεσίας πρόσθετο προσόν. Όπως διαπιστώνεται με αναφορά στη νομολογία, επιβάλλεται η ειδική αιτιολόγηση της επιλογής υποψηφίου ο οποίος δεν κατέχει το πρόσθετο προσόν κατά προτίμηση υποψηφίου ο οποίος το κατέχει. Όλοι οι άλλοι λόγοι για τους οποίους αμφισβή-

* (Α.Ε. 525 η απόφαση εκδόθηκε στις 16/6/89)

τήθηκε η εγκυρότητα της πράξης απορρίφθηκαν ως ανεδαφικοί, γεγονός που οδήγησε και στην επικύρωση των διορισμών των υπόλοιπων 17 ενδιαφερόμενων μερών. Αυτοί αφορούσαν, κατά κύριο λόγο, τις προπαρασκευαστικές πράξεις αξιολόγησης των υποψηφίων από την Υπηρεσία, και συγκεκριμένα, την εγκυρότητα - (α) των συστάσεων του αρμόδιου τμήματος, (β) την παράλειψη δημοσίευσης της θέσης, και (γ) τη σημασία των συνεντεύξεων ενόψει της αντικατάστασης των μελών της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας. Αποφασίστηκε ότι οι προπαρασκευαστικές πράξεις δεν ήταν πλημμελείς για οποιοδήποτε λόγο, και ότι οι συνεντεύξεις δεν επενέργησαν στη διαμόρφωση των επιλογών των καθ' ων η αίτηση.

Με βάση τα στοιχεία που κρίθηκαν από το Ανώτατο Δικαστήριο, ότι έγκυρα ανταναλούσαν τα αντικειμενικά γεγονότα σε σχέση με τους υποψηφίους, και καθοδηγούμενοι, όπως αναφέρεται, από την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, οι καθ' ων η αίτηση προέβησαν σε επανεξέταση η οποία απέληξε και πάλι στην επιλογή των ίδιων υποψηφίων. Η απόφαση περιέχει εκτεταμένη αιτιολογία για τους λόγους προτίμησης των ενδιαφερόμενων μερών έναντι των άλλων υποψηφίων, και αιτιολογεί ειδικά την επιλογή τους έναντι των αιτητών οι οποίοι είχαν το πρόσθετο προσόν.

Παρά τις διαπιστώσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην τελευταία του απόφαση ως προς τη νομική υπόσταση των προμνημονευθέντων προπαρασκευαστικών πράξεων, σε σχέση με τα αντικειμενικά γεγονότα,^ο η εγκυρότητά τους αμφισβητείται εκ νέου με τη νέα προσφυγή των αιτητών της οποίας επιλαμβανόμεθα. Οι αιτητές κωλύονται στην προβολή των ισχυρισμών αυτών, ενόψει του δεδικασμένου του θέματος το οποίο προκύπτει από την απόφαση στην Α.Ε. 525 (ανωτέρω). Η αρχή του δεδικασμένου (*res judicata*) τυγχάνει εφαρμογής και στο πεδίο του διοικητικού δικαίου, τηρουμένων των αναγκαίων αναλογιών

^ο (Βλ. *Republic v. Safirides* (1985) 3 C.L.R. 163).

οι οποίες κατοπτρίζουν τις ιδιομορφίες και τις συνέπειες, βάσει του Συντάγματος και του διοικητικού δικαίου των αποφάσεων του αναθεωρητικού δικαστηρίου. Το θέμα εξηγείται στην απόφαση *Pieris v. Republic** Η δέσμευση η
 5 οποία προκύπτει από δικαστική απόφαση, ως αποτέλεσμα κρίσης της ουσίας της διαφοράς, προσδιορίζεται μετά από συσχετισμό της απόφασης και των επίδικων θεμάτων. Η δέσμευση, όπως εξηγείται στην *Pieris* (ανωτέρω), δεν πηγάζει μόνο από το αποτέλεσμα, αλλά επεκτείνεται και στη
 10 λύση των συγκεκριμένων επίδικων θεμάτων (*issue estoppel*). Όπου ακυρώνεται απόφαση της Διοίκησης, το αρμόδιο διοικητικό όργανο, κατά την επανεξέταση, δεσμεύεται όχι μόνο από το αποτέλεσμα, αλλά και από τη θετική κρίση της νομικής υπόστασης των επίδικων θεμά-
 15 των. Εκτός από τις αρχές του δεδικασμένου, και για λόγους εννομίας (κράτος δικαίου), επιβάλλεται η δέσμευση της Διοίκησης από την κρίση του δικαστηρίου, σε σχέση με τα άμεσα επιλυόμενα επίδικα θέματα.

Ανάλογη δέσμευση βαρύνει και το διάδικο όταν κατα-
 20 φεύγει στο δικαστήριο για την προσβολή της απόφασης η οποία προκύπτει κατά την επανεξέταση του θέματος. Τα ευρήματα του δικαστηρίου στην Α.Ε. 525 ήταν καθοριστικά για την έκβαση της προσφυγής των αιτητών, και κατ' ακολουθίαν δεσμεύονται από αυτά. Συνεπώς, κωλύονται
 25 να ισχυριστούν το αντίθετο στην παρούσα διαδικασία και να προβάλουν ισχυρισμούς αντίθετους με τα ευρήματα του Δικαστηρίου (Α.Ε. 525) ως προς τα πρωτογενή γεγονότα που στοιχειοθετούν το υπόβαθρο της απόφασης. Οι
 30 άλλοι λόγοι για τους οποίους προσβάλλεται η επίδικη απόφαση, και οι οποίοι θα μας απασχολήσουν, είναι δύο :

(α) Πλάνη της Επιτροπής σε σχέση με το ισχύον, κατά τον κρίσιμο χρόνο, σχέδιο υπηρεσίας - ισχυρισμός ο οποίος κρίνεται ανεδαφικός ενόψει του περιε-

35 * (1983) 3 C.L.R. 1054.

χομένου της επιστολής του Προέδρου της Ε.Ε.Υ. στο Γενικό Εισαγγελέα της 5/9/90, και της απουσίας οποιουδήποτε στοιχείου που να κλονίζει το τεκμήριο της νομιμότητας, και

(β) παράλειψη επαρκούς αιτιολόγησης της μη επιλογής των αιτητών λόγω του πρόσθετου προσόντος το οποίο κατείχαν, και/ή την αντιφατικότητα των λόγων για τη μη επιλογή τους. 5

Ο ισχυρισμός για την έλλειψη ή την ανεπάρκεια ειδικής αιτιολόγησης, δεν ευσταθεί. Παρέχονται εκτενείς λόγοι για την επιλογή των ενδιαφερόμενων μερών, και ειδικοί λόγοι για τη μη επιλογή των αιτητών σε σχέση με τα ενδιαφερόμενα μέρη. Αυτοί, συνοπτικά, συνίστανται - 10

(α) Στην απουσία σύστασης των αιτητών Κώστα Γιαγκουλλή και Ελένης (Λένιας) Σέργη από το αρμόδιο τμήμα, και την αρχαιότητα με μια εξαίρεση (Άρης Σκορδής) των ενδιαφερόμενων μερών έναντι των δυο αιτητών. Η σύσταση του αρμόδιου τμήματος αποτελεί παράγοντα ιδιαίτερης σημασίας στον καθορισμό της αξίας των υποψηφίων, και εύλογα μπορεί να κριθεί ότι αντισταθμίζει την κατοχή του πρόσθετου προσόντος, οπότεν διανοίγεται το πεδίο για την επιλογή υποψηφίων που δεν κατέχουν το πρόσθετο προσόν. 15 20

(β) Η υπεροχή των ενδιαφερόμενων μερών σε βαθμολογία, από την αιτήτρια Θεοδώρα Κναή, όπως και η αρχαιότητά τους, με μια εξαίρεση (Ζαχαρίας Κούντουρος), καθορίζονται ως οι λόγοι μη επιλογής της Θεοδώρας Κναή παρά την κατοχή του πρόσθετου προσόντος και τη σύσταση του αρμόδιου τμήματος. Η βαθμολογία στις υπηρεσιακές εκθέσεις αποτελεί άλλο σημαντικό δείκτη της αξίας των υποψηφίων που μπορεί εύλογα να οδηγήσει στην κρίση ότι αντισταθμίζει την κατοχή του πρόσθετου προσόντος. 25 30

(γ) Η υπέρτερη βαθμολογία των ενδιαφερόμενων μερών αποτελεί τον κύριο λόγο επιλογής τους κατά προτί- 35

5 μιση του αιτητή Κυριάκου Σάββα, ο οποίος επίσης είχε το πρόσθετο προσόν και τη σύσταση του οικείου τμήματος. Έχει ήδη εξηγηθεί ότι αυτός ο παράγοντας θα μπορούσε να αντισταθμίσει, κατά την κρίση της Επιτροπής, την υπε-
ροχή που παρείχε στον αιτητή η κατοχή του πρόσθετου προσόντος.

10 (δ) Η υπεροχή των ενδιαφερόμενων μερών, σε αρχαιη-
τα, με μια εξαίρεση (Άρης Σκορδής), αποτέλεσε τον κατε-
ξοχή λόγο επιλογής των ενδιαφερόμενων μερών σε σύγ-
κριση με τα ενδιαφερόμενα μέρη Χαράλαμτο Τιμοθέου
και Ελένη Σωτηροπούλου, οι οποίοι κατείχαν το πρόσθε-
το προσόν και τη σύσταση του οικείου τμήματος.

15 Η αρχαιότητα είναι ένας από τους τρεις παράγοντες
καθορισμού των διεκδικήσεων των υποψηφίων για προα-
γωγή, και αποτελεί, βάσει του νόμου, ένα από τα ουσιώδη
κριτήρια για την ανεύρεση των καταλληλοτέρων για προα-
γωγή (άρθρο 35 του Ν 10/69, όπως τροποποιήθηκε). Στο
μέρος της απόφασης όπου αιτιολογείται ειδικά η μη επι-
λογή των δυο αιτητών, επεξηγείται ότι οι αιτητές δεν υπε-
20 ρείχαν των ενδιαφερόμενων μερών σε βαθμολογία.

25 Οι διαπιστώσεις των καθ' ων η αίτηση, σε σχέση με τα
αντικειμενικά γεγονότα που περιείχοντο στους φακέλους
της Διοίκησης, ελέγχονται ως ορθά· ενώ οι λόγοι που πα-
ρατίθενται για την επιλογή των ενδιαφερόμενων μερών
κατά προτίμηση των αιτητών, παρείχαν βάση για την επι-
λογή των ενδιαφερόμενων μερών. Η απόφαση όμως των
καθ' ων η αίτηση κρίνεται αντινομική σε ένα και μόνο ση-
μείο το οποίο αφορά τους λόγους επιλογής του ενδιαφε-
30 ρόμενου μέρους Άρη Σκορδή κατά προτίμηση των αιτη-
τών Τιμοθέου και Σωτηροπούλου. Αυτοί οι αιτητές ήταν
αρχαιότεροι, στην Υπηρεσία, του κ. Άρη Σκορδή, ενώ τα
αντικειμενικά δεδομένα των τριών υποψηφίων, σε σχέση
με την αξία τους, δεν παρουσιάζουν οποιαδήποτε ουσιώ-
δη διαφορά. Συνεπώς, δεν αιτιολογείται βάσιμα η επιλογή
35 του ενδιαφερόμενου μέρους Άρη Σκορδή κατά προτίμηση
των δυο αιτητών οι οποίοι κατείχαν το πρόσθετο προσόν.

Η προσφυγή των αιτητών Γιαγκουλλή, Κναή, Σέργη και Σάββα, απορρίπτεται.

Επίσης απορρίπτεται η προσφυγή των αιτητών Τιμοθέου και Σωτηροπούλου εναντίον όλων των ενδιαφερόμενων μερών, με την εξαίρεση του Άρη σκορδή. Η προσφυγή τους επιτυγχάνει εναντίον της προαγωγής του Άρη Σκορδή. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται βάσει του άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος σε ό,τι αφορά όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη με την εξαίρεση του ενδιαφερόμενου μέρους Άρη Σκορδή. Η απόφαση ακυρώνεται βάσει του άρθρου 146.4(β) αναφορικά με την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους Άρη Σκορδή. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

5

10

Προσφυγή επιτρέπεται μερικώς χωρίς έξοδα.